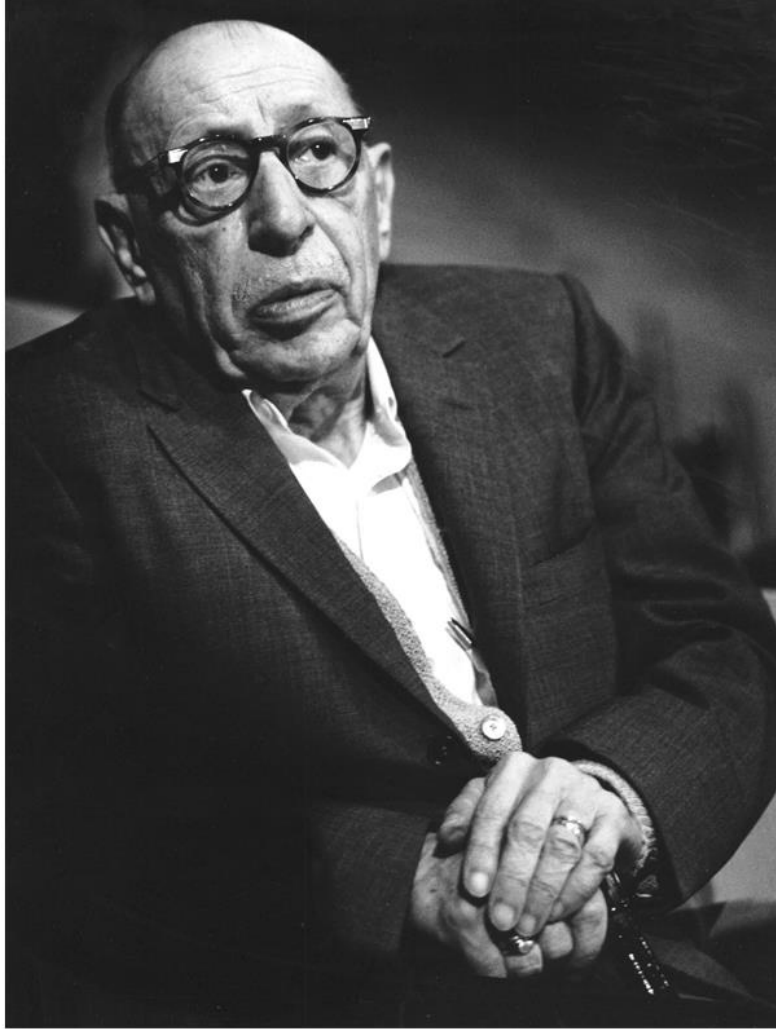

Igor Fyodorovich STRAVINSKY

Igor STRAVINSKY
(1882-1971)

Igor Fyodorovich Stravinsky. 17 Haziran 1882, Oranienbaum, Rusya – 6 Nisan 1971, New York, ABD). Rus besteci, piyanist, orkestra Şefi.

20.yy m¼ziĐinin en etkili ve önemli bestecilerinden biri olarak kabul edilir.

17 Haziran 1882'de Oranienbaum'da (bug¼n Lomonosov) Fiodor Ignatjevich isimli bir bas ile St.Petersburg Kraliyet Operası'nda

ÇalıŐmakta olan bir Őarkıcının d¼rt oğlundan üç¼nc¼s¼ olarak olarak d¼nyaya geldi. M¼ziĐe yeteneği erken yaŐlarda ortaya çıktı ancak ailesinin isteğiyle m¼zik eğitimi değil, St.Petersburg Üniversitesi'nde hukuk eğitimi aldı; d¼nemin önde gelen Rus bestecisi Nikolai Rimsky-Korsakov'un oğluyla birlikte okudu. 1902'de babasını kaybeden Stravinsky, m¼ziĐe yöneldi ve konservatara gitmek yerine

ikinci bir baba olarak kabul ettiği Nikolai Rimsky-Korsakov'dan ders almayı tercih etti. 1903'te başlayan özel dersleri 3 yıl sürdürdü.

İlk bestelerinin hocasının desteğiyle yarattı. 1906'da üniversiteden mezun oldu;1906'da kuzeniyle evlendi ve ardı ardına iki çocukları oldu.

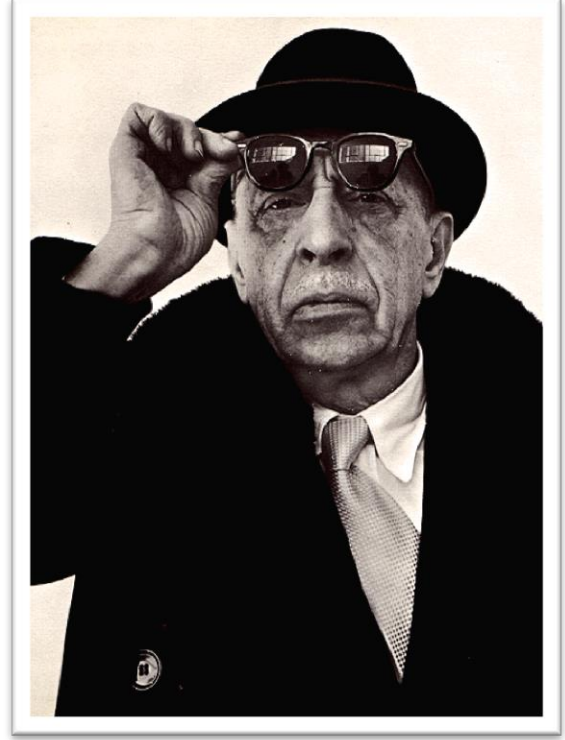
Paris'teki Rus Balesi için aldığı siparişler nedeniyle 1910-1914 arası Rusya'da fazla bulunamadı; I. Dünya Savaşı yıllarında İsviçre'ye yerleşti, iki çocuğu daha dünyaya geldi.

Stravinski savaştan sonra ailesiyle birlikte Fransa'ya yerleşti ve yirmi yıl değişik kentlerde yaşadı. Rusya'daki mülklerini yitirdiği için ek gelir sağlamak amacıyla besteciliğin yanı sıra piyanistlik ve orkestra şefliği yapmaya başladı. Avrupa'da, Kuzey ve Güney Amerika'da turnelere çıktı.

1938'de büyük kızını, 1939'da karısını ve annesini kaybeden Stravinsky, II. Dünya Savaşı başlayınca Harvard Üniversitesi'nden gelen çağrıyla kabul ederek konferanslar

vermek üzere ABD'ye gitti. 1940'ta uzun zamandır tanıştığı oyuncu Vera de Bosset ile ikinci evliliğini yaptı. Hollywood'da bir ev satın alarak uzun yıllar orada yaşadı.

The Rake's Progress adlı eserini yazarken asistan olarak Hollywood'daki evine çağırdığı genç ABD'li müzikçi Robert Craft'ın serial müziğe yakınlığı neo-klasik tarzı aşmasına yardımcı oldu ve seri müzik teknikleriyle eserler yaratmaya yöneltti.

1946'da ABD vatandaşlığına geçti. 1962'de bir dizi konser vermek için ülkesi Rusya'ya dönen Stravinsky, devlet başkanı Kuruşçev ile iki saat başbaşa görüştü ama Sovyetler Birliği'ne dönme teklifini kabul etmedi.

1966'dan itibaren sağlığının bozulması nedeniyle gittikçe daha az eser verdi. 1969'da New York'a taşındı ve son yıllarını bu şehirde geçirdi. 6 Nisan 1971'de New York'ta hayatını kaybeden sanatçının mezarı Venedik'te San Michale Adası'ndadır.

Bale ve diğer erken dönem eserleri

Rimsky-Korsakov'un Stravinski'nin ilk eserleri üzerindeki etkisi kolay fark edilmektedir. 1908 senesinde yazılan orkestra eseri 'Scherzo fantastique'i dinleyip etkilenen Serge Diaghilev Stravinski'den bir bale yazmasını istedi. Bunu yıllar sürecek olan bir beraber çalışma süreci izledi.

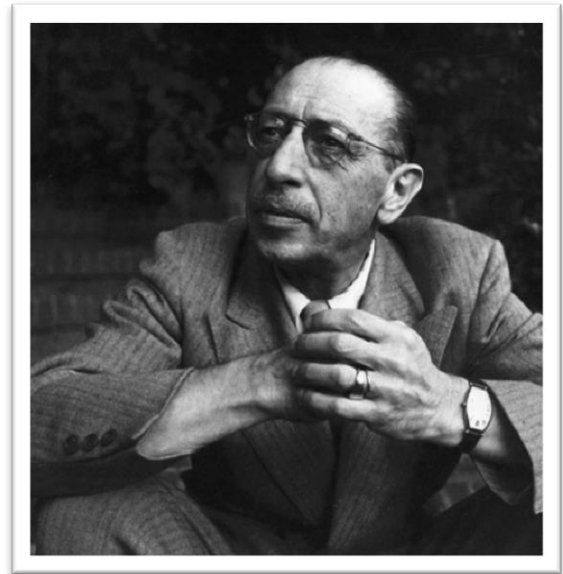

Stravinski'nin Diaghilev için ilk balesi Ateş Kuşu (1910) ve Petruşka (1911) dramatik ifadesi, zengin orkestrasyonu ve rus halk müziğinden alınmış tanıdık melodileri sayesinde halk tarafından büyük beğeni topladı.

Le sacre du printemps (1913, Bahar Ayini)'ın galası Nizinsky'nin yaptığı alışılmamış koreografi, müziğin armonik yapısı, asimetrik ve değişken ritmik yapısı nedeniyle eser büyük bir tiyatro skandalı oldu. 1910 ile 1914 arası Stravinsky Wolhynien'de ve İsviçre'de yaşadı. Birinci dünya savaşının patlak vermesiyle

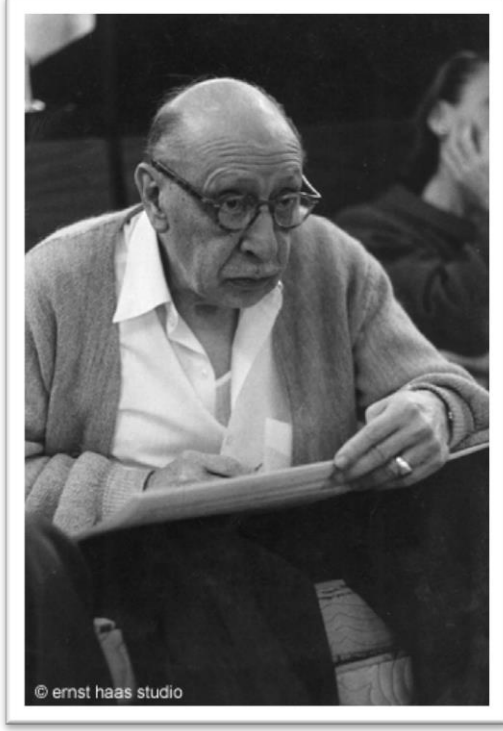
Stravinski İsviçre'de kalmaya karar verdi. Burada A Soldier's Tale'ı (1918, Bir Askerin Hikayesi) besteledi. Bu dönemlerdeki caz etkisi bu eserde olduğu kadar 1918'de 11 enstrüman için bestelediği Rag-Time'da ve 1919'da piyano için bestelediği Rag-Music'de belirgin olarak fark edilmektedir.

1920'de Paris'e yerleşti. Orada Pablo Picasso, Jean Cocteau, André Gide, Henri Matisse ve Alexander Benois gibi dönemin önemli Fransız ya da Fransa'da yaşayan sanatçılarıyla tanıştı. Bu yıllarda önemli eserlerinden Symphonies d'instruments à vent (1920), Opera buffa Mavra (1922) ve 1923'te Rus balesi tarafından sahneye konulan Rus dansı Les Noces (1923, Düğün) ortaya çıktı. Mavra ve İsviçre'de bestelenen ve 1920'de Paris'de sahneye konulan bale Pulcinella, Stravinski'nin neoklasizme yönelişinin başlangıcı sayılır. Stravinski Paris'te ailesini geçindirebilmek için piyanist ve şef olarak çalıştı. Bu sebeple 1924'te yazılan Piyano ve Ahşap Nefesliler için Konçerto gibi birçok piyano eseri yazdı.

Neoklasik eserleri

1923'ten sonra Stravinski'nin neoklasik eserler, ortaya çıkmaya başladı. Bu dönemdeki çalışmalar son romantik dönemin yoğun duygusallığına kasıtlı bir tepki olarak sanatsal bir tarafsızlık barındırmaktaydı.

Bu ideali Stravinski 1935'te yazdığı anılarında şöyle açıklar: "Müzik doğal olarak herhangi birşeyi ifade etme gücüne sahip değildir ve performanslar kendi fikir ve bireysel ifadelerini ekmeden bestecinin eğilimlerini takip etmelidirler." Bu modern müziğin oluşumunda büyük payı olan güçlü estetik bir etkiydi.

Opera-Oratoryum Oedipus Rex (1927), melodram Persephone (1934) ve bale Apollo Musagetes (1928) rus koreograf George Balansin için bu dönemde yazdığı önemli eserlerdendir. 1939'da Stravinski Avrupa'yı terketti. Amerika'ya iltica etti ve Hollywood'a yerleşti. Orada Circus Polka (1942), orkestra için Danses concertantes (1942), Broadway revüsü için Scènes de ballet (1944) gibi sipariş

üzerine birçok eser besteledi. Bunun yanında 3 Bölümlü Senfoni(1945), klarnet ve caz grubu için Abanoz Konçertosu (1945), ve opera The Rake's Progress (1951, Libretto: W.H.Auden ve Chester Kallman) gibi önemli eserler de besteledi.

Seri müziğe ilgisi

1948'de Stravinski, Amerikalı bir orkestra şefi olan Robert Craft tarafından tekrar ve bu sefer kalıcı olarak Avusturyalı besteci Arnold Schönberg'in 12 Ton Müziği ile Schönberg'in öğrencisi Anton von Webern'in Seri Müzik teknikleriyle karşı karşıya getirildi. Bu çabanın sonucunda Kantate Threni (1958), piyano ve orkestra için Movements (1959) ve son büyük eseri Requiem Canticles (1966) ortaya çıktı.

1967'de Stravinski son kez olarak kendi eserlerinin plak kaydında orkestrayı yönetti. 6 Nisan 1971'de New York'ta öldü. Venedik'teki

St Michele adasına Diaghile'nin mezarının yakınına gömüldü.

Sahne ve orkestra eserlerinin yanında Stravinski birçok piyano, oda müziği, koro eserleri, solo vokal eserleri ve yabancı eserler üzerine çalışmalar yaptı. Eserlerinde birçok müzikal stili kullandı. Rus ulusal stili, caz, neoklasizm, bitonalite, atonalite, ve seri müzik.

Büyük bir besteci olmasını sağlayan en önemli özelliklerinden biri kendisini devamlı geliştirmesi ve her yeni tekniği kendi gelişimine başarılı bir şekilde entegre edebilmesiydi. Sadece tek bir yoldan gitmek kendi tabiriyle "geriye gitmek" idi. Stravinski'nin eserleri 20. yüzyıl müziğinin en önemli eğilimlerini yansıtmış ve aynı zamanda onu da etkilemiştir. Onun bugüne kadar gelen önemi zaman zaman dini konular tarafından da belirlenen orijinalliğe ve hayranlık uyandıran teknik virtüoziteye dayanmaktadır.

